

CATALUNYA RELIGIÓ

#CATRELIGIOACASA EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DISSABTE 2 DE MAIG DE 2020 | Número 80

PÀG. 12 | CELEBRACIONS

Les misses tornaran el maig,
però decidirà cada bisbat

PÀG. 18 | TREBALL DIGNE

Primer de maig marcat per la crisi social
de la Covid-19

PÀG. 20 | RELIGIONS

Com celebra la comunitat jueva
la festa de Pèssah sense comunitat?

PÀG. 24 | RUTH GIORDANO

Potser ens convé una mica de silenci!

PÀG. 27 | JESÚS RENAU

Coratge ve de cor

PÀG. 30 | EDUARD REY

La Unió de Religiosos de Catalunya
celebra 40 anys

PÀG. 33 | LA SALLE

"Hem hagut de reinventar-ho tot
en una setmana"

L'Església no ha fet res?

Edició paper gratuïta

Mentre duri el confinament, **Catalunya Religió** editarem aquesta **versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

L'edició mensual gratuïta impresa queda suspesa mentre duri el confinament per la crisi del coronavirus.

#preguemacasa

Agenda d'actes
virtuals

Guia de serveis
religiosos per tele,
ràdio i internet

PÒRTIC

Una certa sensació de Dissabte Sant al matí. Allò que arribarà però que encara no arriba. El que ara ja sabem és que quan tornem les coses no seran normals. Es faran esperar les grans trobades i celebracions. Les més reduïdes tindran tot un altre aspecte. I serà més evident qui són els que es queden pel camí. Però allà seran les comunitats religioses. Intentant que tot pugui ser normal el més aviat possible i per a tothom.

SUMARI

12 Actualitat

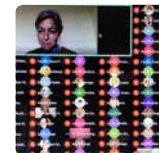
Les misses tornaran el maig, però decidirà cada bisbat
Primer de maig marcat per la crisi social de la Covid-19
Com celebra la comunitat jueva la festa de Pèssah sense comunitat?
La Unió de Religiosos de Catalunya celebra 40 anys
La Salle: "Hem hagut de reinventar-ho tot en una setmana"

5 Panoràmica

Benvolgut mossèn, l'Església no ha fet res?, per Jordi Llisterri
Potser ens convé una mica de silenci!, per Ruth Giordano
Coratge ve de cor, per Jesús Renau

36 Recull de premsa

37 La setmana a les xarxes

JUNTS EN AQUESTS MOMENTS

Davant l'excepcionalitat del moment que estem vivint, a CORAL volem alleujar el dolor, en la mesura de les nostres possibilitats, de totes les famílies que han perdut un ésser estimat.

Per aquest motiu, **oferim la custòdia de les cendres en qualsevol dels nostres espais memorials, de forma gratuïta per un període de 3 mesos**, encarregant-nos, si ho desitja, de la recollida de l'urna del seu ésser estimat. Volem estar al seu costat en l'últim adéu, acompanyant-lo amb una cerimònia religiosa a la mateixa església.

Transcorreguts els 3 mesos gratuïts l'usuari pot recuperar la seva urna sense cap cost, contractar qualsevol de les concessions disponibles o optar pel lloguer mensual d'una urna per 19,30 € (IVA inclòs). Aquesta quota mensual està subjecte a una permanència de 3 mesos.

Atenció gratuïta Tel. 900 535 811

C. Consell de Cent, 106 - 108 · Barcelona | C. del Vall, 67, 1r 1a · Terrassa
info@coralmemorial.com www.coralmemorial.com f in

Faci una fotografia
d'aquest codi per veure
alguns dels nostres
columbaris.

ESPAIS MEMORIALS

La millor elecció per mantenir
el record

Barcelona

Parròquia de Sant Eugeni I, Papa
Parròquia de Sant Ramon de Penyafort
Parròquia de Maria Mitjancera
Parròquia de Sant Lluís Gonzaga
Parròquia Mare de Déu del Pilar

Caldes de Montbui

Parròquia de Santa Maria

Granollers

Parròquia de Sant Esteve

L'Hospitalet de Llobregat

Parròquia de Santa Eulàlia Provençana

La Llagosta

Parròquia de Sant Josep

El Prat de Llobregat

Parròquia de Sant Cosme i Sant Damià

Sant Antoni de Vilamajor

Parròquia de Sant Antoni

Terrassa

Catedral del Sant Esperit

Viladecans

Parròquia Montserratina

Properament

Badalona

Parròquia de Sant Crist de Canyet

Eivissa

Cementiri de Sant Jordi

Santa Perpètua de la Mogoda

Parròquia de Santa Perpètua

Benvolgut mossèn, l'Església no ha fet res?

PER JORDI LLISTERRÍ I BOIX
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran que contesti en obert un correu que hem rebut aquest dies a la redacció. "Primer gràcies pel vostre esforç per seguir informant en temps de confinament. Com a rector i prevere m'arriben queixes i crítiques contra les institucions eclesials per la manca de resposta convincent al repte del coronavirus (que ha mancat solidaritat en obrir espais a gent sense sostre i famílies amb problemes, que els hospitals han ofert els espais a malalts i nosaltres hem mantingut tancades residències, col·legis majors, que les entitats esportives han ofert els seus espais mentre que els centres concertats han tancat els seus espais esportius...) i no sé molt bé què respondre. És

cert que Càritas i algunes parròquies i bisbats catalans han fet alguna cosa, però la difusió ha estat minsa. Us proposo que algú de la redacció faci un treball periodístic on es recullin les accions eclesials -a nivell de Catalunya- per tal de poder oferir una resposta documentada a totes aquestes crítiques".

Doncs bé, mossèn, té tota raó. Però anem a pams. L'essencial cal contestar-ho amb una pregunta. Abans de criticar la manca de resposta eclesial, preguntar-se cadascú: "Què he fet per respondre al coronavirus?". Si primer ens contestem honestament aquesta pregunta, potser ja hem respost la resta de qüestions. I tampoc

cal ser molt exigents en la resposta. La situació era tant nova que potser no hem encertat. Ni els de dalt sabien gaire què fer. Però l'important és si hem fet.

En les desenes d'articles que hem **publicat** sobre la reacció a la crisi del coronavirus veurà algunes respostes. Estem a casa, però això no vol dir que estiguem tancats a casa.

No es pot fer un judici general sobre com s'ha reaccionat des de l'Església. Com sempre va per barris. Hi ha crítiques des de fora i tampoc hi ajuden els qui dins de l'Església porten la ullera com els cavalls i només bramen perquè es torni a dir missa pública.

Però, en general, crec que hi ha hagut una resposta. Des l'àmbit parroquial o comunitari sovint l'edat d'alguns dels seus responsables l'ha dificultat. És molt fàcil enviar coses per WhatsApp si tens un grup de WhatsApp amb els contactes de la parròquia i tots els feligresos connectats. I no sempre era així abans de la crisi. Però com en tants altres sectors s'ha fet un reciclatge accelerat. A més de les misses per internet, s'està mantenint molta vida comunitària a través de

grups virtuals. Cada dia hem de fer alguna actualització a la **llista de serveis religiosos virtuals**. També va passar per **Pasqua**. I quan les xarxes virtuals no arribaven, ha continuat funcionant el telèfon per fer l'acompanyament personal de la gent sola i que està patint. Crec que això ho estan fent la majoria de mossens, religiosos, religioses o gent de missa, encara que tinguin 70 anys i estiguin a casa. A casa però no tancats.

Caldria afegir aquí l'atenció personal que han donat les persones que estan als serveis religiosos dels hospitals i els ministres de culte que han acompanyat a les famílies en la solitud dels enterraments. Un mossèn d'un hospital m'explicava un dilema moral en el moment més greu de la crisi. Si hi ha escassetat dels famosos EPIs pels sanitaris, n'hem de gastar un els capellans per administrar un sagrament? Ho poso com a mostra que, de vegades, cal tenir presents tots els elements abans de jutjar.

La solidaritat no ha tancat

Sobre la manca de solidaritat, crec que és prou injust. La xarxa territorial de Càritas (que recor-

dem que existeix perquè existeixen les parròquies) no s'ha cansat de repetir aquests dies que les demandes bàsiques de primera necessitat s'han multiplicat per tres. I, tot i que molts dels voluntaris jubilats s'han hagut de tancar a casa, no s'ha tancat.

A aquesta tasca més visible i organitzada de Càritas cal sumar-hi les iniciatives solidàries locals o parroquials. I moltes de les iniciatives de barri o dels veïns que hi ha, alguna vegada estan sota el paraigües de l'Església i moltes vegades impulsades per gent que a més de tenir bona fe també és gent d'Església.

El més remarcable d'aquestes iniciatives sap què és, mossèn? Que la majoria de vegades dona resposta a la gent que està fora dels circuits socials de l'administració i que no entren a la lletra petita d'un Reial Decret. Però és més difícil fer-ne una estadística i, per tant, una notícia.

Cert que ser persones religioses no és necessàriament garantia de ser bones persones, però no m'allargaré aquí en perquè darrera la majoria de petites iniciatives solidàries sempre acaba havent-hi gent de missa. Cal afegir que

la majoria de confessions amb una presència i organització social rellevant a Catalunya també s'han organitzat per donar resposta a les necessitats de la gent. (Em va fer "gràcia" una notícia que remarcava que una comunitat musulmana estava repartint ajuda social i que no ho feia només als musulmans. Com si alguna vegada es demanés la partida de baptisme a la gent que truca a la porta de les parròquies. No conec cap religió autèntica que prediqui la solidaritat només per als seus.)

Planteja el tema de la cessió de locals i instal·lacions. A veure. Aquesta no ha estat un crisi que demanés centenars d'espais. I quantes instal·lacions públiques i privades estan tancades i buides aquests dies? Només les de l'Església? Doncs també les de l'Església. El que sí que és cert és que s'han ofert aquestes instal·lacions. La Unió de Religiosos de Catalunya ho va fer de manera pública i explícita. S'han cedit habitacions dels seminaris diocesans. I segur que hi ha molts altres exemples sense publicitat.

Finalment, cal tenir present que a Catalunya hi ha setze centres hospitalaris vinculats a l'Església i vint centres ambulatoris. Aquests centres

sanitaris han continuat oberts i atenent les persones afectades per la Covid-19.

Si m'ho permet, mossèn, es conegui o no, l'acció social de l'Església la dono per descomptada.

Les escoles es posen les piles

També em permetrà un comentari sobre el tema de les escoles cristianes perquè el conec per experiència pròpia a casa. Són les primeres que s'han posat les piles per atendre els alumnes. El primer dilluns de confinament, a les 9 del matí, el meu fill petit ja estava davant de l'ordinador amb indicacions de l'escola sobre el que havia de fer.

Fa uns dies el conseller d'Educació deia que no es podia generalitzar, i que hi ha hagut escoles concertades que han respost i que no, i que hi ha escoles públiques que han respost i que no. Cert, aquí les coses també van per barris. Però generalitzant d'aquesta manera s'obvia que un primer estudi de la UAB ja detectava estadísticament que els centres concertats van reaccionar de manera més intensiva que els públics

pel que fa a les tasques escolars i la interacció amb els alumnes.

Aquí pot haver-hi un biaix pel perfil socioeconòmic dels alumnes. Però hi ha escoles cristianes a tots els barris. I els titulars de les escoles cristianes també s'ha preocupat per les famílies que no podien seguir o per les han estat afectades primer per problemes econòmics. I ajustant les quotes en la mesura del possible, tot i que l'administració s'ha tret el problema de sobre.

Lideratge mundial

Tot i que no hi fa referència, mossèn, crec que també és just i necessari parlar del papa Francesc. Molta gent sempre ha dit, "jo no confio en l'Església, però sí en aquest mossèn". L'Església és un ens eteri fàcil de criticar, però el mossèn el coneixes en primera persona. Ara encara s'hi pot afegir que sobretot en qui confia la gent és en el papa Francesc. No cal allargar-se, però les seves intervencions d'aquests dies, i especialment el missatge Urbi et orbi del 27 de març i el de Pasqua són per emmar-

car. O com va **dir** un periodista de veritat: “Si Francesc volia explicar què és la fe per a un cristià, ahir en va donar tota una càtedra viva, històrica, inoblidable”.

Vostè ja ho coneix, però faci-ho córrer més.

El papa que ens diu que sovint la resposta davant del dolor és el silenci, el papa que ens crida a una resposta global on ens salvem tots, o el papa que li diu a la Unió Europea que la solidaritat és l'única sortida. En definitiva, el papa Francesc és l'única persona amb lideratge mundial que es posa al costat dels qui sempre acaben perdent amb les crisis. A més, amb una xarxa mundial que pot empènyer a conduir les sortides en aquesta direcció.

En definitiva. Si algú vol opinar sobre la resposta de l'Església davant del coronavirus, que miri també al papa Francesc.

El fet religiós ha desaparegut mediàticament

I bé mossèn, anem al que em deia: “La difusió ha estat minsa”. Tres respostes.

La primera i en contra els meus interessos professionals: “Sí, la difusió ha estat minsa. I què?”. No ho fem per això.

La segona. L'Església arrossega encara molts mals endèmics i de falta de comunicació institucional. No de comunicació, perquè porta 2.000 anys difonent un missatge. Però té moltes mancances per situar-se en el circ mediàtic. Aquí també va per barris, però el balanç final és pobre. Aprofitaré per dir-li que precisament per això fem Catalunya Religió. I agrair-li que vostè ho valori. L'edició setmanal gratuïta <https://www.catalunyareligio.cat/acasa> que fem aquest dies permet una mirada més reposada i si ens ajuden a distribuir el PDF crec que ens ajudarà explicar millor el que es fa.

I la tercera. Certament no tota la culpa és de l'Església. En general, el fet religiós ha desaparegut mediàticament. Tampoc ens allargarem en això i se n'han fet llibres, congressos i tesis doctorals. Però és un fenomen molt singular a Catalunya. Això que se'n ha dit un catolicisme vaporós, que està en l'ambient (més de la meitat de la població és catòlica), però no s'acaba de manifestar públicament.

Hi ha hagut un problema de discurs eclesial. Però també s'ha arraconat el tema en molts mitjans de comunicació catalans. Un canvi d'entrenador en un equip de futbol de segona és notícia. En canvi, a vegades ja no ho són ni els nomenaments de bisbes. Ja no dic del responsable d'una congregació religiosa.

Aniré a un exemple concret d'aquests dies.

En l'àmbit pastoral hi ha una cosa que em molesta molt. Sovint socialment no es dona importància a les misses perquè només hi van quatre iaies. Cert, quatre iaies però que quan vas sumant parròquies i iaies resulta que hi ha més de 600.000 catalans que van regularment a missa (més d'un milió de manera més irregular, com les grans celebracions de Rams). I a Catalunya no hi ha tanta iaia per sumar tanta gent. Com deia el bisbe Deig, va més gent cada diumenge a missa que al Camp de Barça. Això avui encara és així.

La infrarepresentació pública i mediàtica que té aquest fenomen religiós és digne d'estudi. Però el que més em molesta: i si només fossin iaies les que van a missa, què? No té importància?

Tot el desplegament telemàtic d'aquests dies en l'àmbit eclesial els ha fet un gran servei. Tot-hom que té a prop gent missaire ho sap. Però en els mitjans generalistes ha passat desapercebut mentre -i ja em perdonaran- que qualsevol actor o músic que sortia a tocar la guitarra al balcó ha estat notícia. A la majoria de mitjans, la informació sobre el món litúrgic i sacramental es redueix a l'anècdota del mossèn de la Deltebre traient a passejar *Nostru Senyor* dalt d'una carrossa. Si vol sortir per la tele, mossèn, ja sap que ha de fer.

Un altre exemple. Aquests dies els mitjans s'han convertit en una desfilada de ploraneres. No hi ha sector social, econòmic, cultural, educatiu, comercial, festiu, tradicional o agropecuari que no hagi tingut el seu minut per explicar com ho passen i ho passaran de malament o com s'han espavilat. Cosa que està molt bé. Però és curiós que no he vist encara enlloc que s'expliqués que aviat farà dos mesos que els

mossens i comunitats religioses no poden fer la col·lecta i com es cobriran les despeses.

I, finalment, també és significatiu que tots els aspectes personals i emotius dels que es comença a parlar aquests dies, són presentats per psicòlegs, sociòlegs, educadors... Mediàticament gairebé mai es té present la dimensió religiosa. Ni quan es parla del dol, mentre els capellans han sortit aquests dies a acompanyar la solitud del comiat al cementiri. No tenim res a dir per consolar a la gent? No ens venen a preguntar? O no som capaços de presentar una proposta comprensible?

Gràcies

Acabo. Ens posa deures. Ja li deia que explicar el que fa les confessions religioses a Catalunya ho estem **intentant** en el dia a dia. Però també li explicaré que fa unes setmanes es va intentant donar forma a un informe més sistemàtic

del que s'està fent en aquests moments des de l'Església a Catalunya. És molt difícil sortir-se'n. A cada bisbat la informació diocesana està estructurada de molt manera diferent i la dels religiosos o altres entitats és molt dispersa. Es fa molt difícil donar una visió global sense sumar peres i pomes. Però veig que s'haurà de tornar a intentar. I estem treballant en altres formats, però encara falta una mica de feina perquè es pugui visualitzar. Els qui tenim la sort de poder mantenir la feina des de casa, aquests dies no donem a l'abast.

Mossèn, gràcies per la seves ratlles i sobretot per les trucades i acompanyament que segur que ha fet aquests dies. I també voldria acompanyar-lo pels amics capellans, religioses i religioses que com tanta gent ha marxat silenciosament aquests dies.

Coral Memorial, junts en aquests moments

Ara més que mai, volem estar al costat de les famílies

A Coral Memorial, gestionem columbaris instal·lats en esglésies i espais sagrats de tot Catalunya per dipositar les urnes dels vostres éssers estimats.

I ara, davant l'excepcionalitat del moment que estem vivint, intentem alleugerir el dolor de les famílies i els donem la possibilitat de **guardar l'urna durant tres mesos, de manera gratuïta, en un dels nostres espais de columbaris.**

Estem al costat de les famílies i en aquesta situació que es fa encara més dolorosa davant la impossibilitat de vetllar l'ésser estimat, aquest servei es complementa amb la recollida i l'acompanyament de la introducció de l'urna al columbari, amb **la presència del mossèn i dels familiars** més propers.

Aquest període de custòdia de tres mesos ofereix un temps més assossegat de reflexió per a les famílies a fi de poder decidir el destí de la seva urna, si la volen recuperar o bé deixar al columbari de la seva església per mantenir el record etern. També poden optar pel **lloguer mensual d'una urna** per 19,30€ (IVA inclòs).

Aquesta quota mensual està subjecte a una permanència de 3 mesos.

A Coral ens ocupem de tot el procés: assessorament i contacte directe amb les famílies, recollida de l'urna i servei presencial en el moment de la introducció de les cendres al columbari escollit.

Espais de columbaris

Actualment, a Coral Memorial disposem de **13 espais sagrats de columbaris** instal·lats en temples religiosos de la província de Barcelona: la Catedral del Sant Esperit de **Terrassa**; les parròquies de Sant Eugeni I, Papa, de Sant Ramon de Penyafort, de Maria Mitjancera, de la Mare de Déu del Pilar i de Sant Lluís Gonzaga de **Barcelona**; la Parròquia de Santa Maria de **Caldes de Montbui**; la Parròquia de Sant Cosme i Sant Damià d'**El Prat de Llobregat**; la Parròquia Mare de Déu de Montserrat de **Viladecans**; la Parròquia de Sant Josep de **La Llagosta**; la Parròquia de Sant Esteve de **Granollers**; la Parròquia de Santa Eulàlia de Provençana de **L'Hospitalet de Llobregat**; i la Parròquia de Sant Antoni de **Sant Antoni de Vilamajor**.

El bisbat de Lleida crea un fons econòmic per la crisi social del coronavirus

El bisbat de Lleida ha creat un fons diocesà per atendre les necessitats de les persones més vulnerables arran de la crisi provocada per la Covid-19. **Salvador Giménez Valls** ha enviat una carta a sacerdots, religiosos, delegats episcopals, laics i fidels de la diòcesi on s'anuncia la creació d'aquest fons solidari. La totalitat de la recaptació es destinarà a la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social que en paraules del bisbe Salvador "mai s'han aturat en l'ajuda al proïsme i han vist com es triplicava en pocs mesos la demanda de les diverses atencions".

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Laudato si' cada dia

La Xarxa de Parròquies Ecosolidàries, que impulsa Justícia i Pau, engega la campanya 'Laudato si' cada dia'. Un missatge que publicaran cada dia durant el mes de maig. Volen reivindicar un compromís clar i ferm de l'Església catalana a favor de la casa comuna en el **cinquè aniversari** de la publicació de l'encíclica del papa Francesc. La crisi pel coronavirus ha accentuat la necessitat de respondre als reptes globals de forma comunitària, sense deixar ningú pel camí. En aquest sentit, l'encíclica és oportuna. Els continguts es difondran a través dels canals de comunicació del projecte, en format de text i de podcast.

JUSTÍCIA I PAU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Entrevista a l'abat Soler: "Déu està al nostre costat"

Entrevista al pare **Josep M. Soler**, Abat de Montserrat, que fa un repàs de l'actualitat i de com s'està vivint la pandèmia del Covid-19 al Monestir i les seves conseqüències, coincidint amb la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat. Diumenge al vespre es va fer la tradicional Vetlla de Santa Maria. La buidor de la basílica es va omplir amb una estesa de ciris recollint "l'escalfor de tots els qui no podran ser a Montserrat per la festa de la Mare de Déu: els difunts, els malalts, els confinats, els qui tenen dificultats... ben present a la basílica".

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

**Les misses tornaran el maig,
però decidirà cada bisbat**

A partir de l'11 de maig es podrien tornar a fer misses amb la presència de fidels, però la decisió final dependrà de cada bisbat i en darrera instància del sentit comú de cada rector i dels responsables de comunitats religioses amb culte públic. Tot i això, també es prorrogarà la dispensa general del precepte dominical, especialment per a la gent gran, malalta o en situació de risc per evitar que surtin al carrer. A la resta de fidels també se'ls recomana prioritzar la pregària a casa i els seguiment dels oficis a través dels **mitjans** com s'ha fet des de l'inici de la crisi del coronavirus. De fet, l'obligació d'anar cada diumenge a missa sempre està supeditada a que no hi hagi una causa greu que justifiqui optar per altres formes de celebració.

Arran de les diverses etapes anunciades de desconfinament, la comissió executiva de la Conferència Episcopal Espanyola ha fet una bateria de **recomanacions** per celebrar de nou el culte públic. Anar a missa no serà igual que abans i s'hauran de complir moltes mesures de prevenció sanitària. Els territoris dels bisbats que entrin en la Fase 1 (els límits dels bisbats no coincideixen amb les províncies) podran fer

missa partir de l'11 de maig amb un terç d'aforament dels temples, i si es passa a la Fase 2 amb un 50%. Però mentre duri la crisi sanitària i no hi hagi una vacuna es recomana continuar extremant les precaucions.

En principi, no veurem mossens fent missa amb mascareta, però sí que es recomana als fidels que hi assisteixin. En les celebracions, es recomana mantenir les portes de les esglésies obertes per no haver de tocar poms o manetes. Es demana que quan obrin els temples hi hagi persones responsables de mantenir l'aforament i la distribució ordenada dels fidels en el temple, durant l'entrada i la sortida, i evitant agrupacions de persones a la porta per mantenir les distàncies de seguretat. Es recomana oferir gel hidroalcohòlic o algun desinfectant similar, a l'entrada i sortida de l'església.

"El Cos de Crist"

Durant les celebracions, s'apliquen alguns canvis que afecten el ritual. Alguns ja es feien en alguns casos abans que se suspenguessin les misses, com evitar el contacte físic en el gest de la pau o retirar l'aigua beneïda de les piques.

Un dels canvis més visibles que afecten als fidels és que la resposta individual al rebre la comunió -"El Cos de Crist". "Amén"- no es farà davant del sacerdot en rebre la comunió. Es farà de manera col·lectiva abans d'iniciar la distribució de la comunió per evitar gotetes de fluid oral en el moment de més proximitat i davant les formes consagrades. A més, es recomana als capellans més grans o en situació de risc no repartir la comunió. Per ara, no hi ha cap indicació concreta sobre si rebre la comunió a la mà o la boca, però abans del confinament ja es va desaconsellar la segona opció, sobretot per protegir als capellans i evitar la propagació a altres fidels.

Els capellans hauran de tenir el calze, la patena i els copons coberts durant la pregària eucarística, per evitar que pugui contaminar per la proximitat amb el celebrant. També s'hauran de desinfectar les mans abans d'iniciar la consagració i abans de repartir la comunió. Per tant, el lavatori de mans abans de la consagració que preveu el ritual catòlic no tindrà només un sentit litúrgic.

Hi ha altres aspectes que caldrà tenir present en les celebracions. Evitar els cors parroquials

format per diversos cantaires i mantenir el suport musical només amb solistes i algun instrument. No repartir fulls de cants o qualsevol altre objecte de paper que toqui diversa gent. No passar la cistella de la col·lecta, i convidar els fidels a fer la seva aportació a la sortida de la missa, seguint els criteris de seguretat assenyalats.

A l'espera de batejos, comunions i casaments

Totes aquestes limitacions dificulten plantejar-se celebracions concorregudes com batejos, comunions o casaments, si es volen fer amb una gran celebració familiar. I es proposa prioritzar les celebracions vinculades al dol que s'ha hagut de viure en la intimitat aquestes darreres setmanes. Una vegada més, el criteri diocesà i de cada mossèn serà determinant per reprendre aquestes celebracions, més que una normativa general.

I encara que es tornin a administrar altres sagraments a les esglésies, es proposen noves mesures per evitar la transmissió de la Covid-19. Les confessions amb el capellà i el fidel amb mascareta, i mantenint la distància social; per tant, en

un espai que permeti garantir la confidencialitat de la conversa. En els batejos, aplicar el ritu breu i que l'aigua baptismal que rep el nadó o el catecumen no retorni a la pica. Les uncions d'olis com en el baptisme, la confirmació o als malalts, es recomana no fer-les amb les mans, sinó amb un cotó o bastonet d'un sol ús, incinerant a l'acabar la celebració. En tots els casos, si hi ha diverses persones que reben el sagrament, extreure la higiene de mans després de cada contacte.

En els matrimonis, els anells hauran de ser manipulats només per la parella. I en tots els casos, també funerals i exèquies, caldrà mantenir la distància social i evitar aquells gestos que comporten contacte físic. Tot això, amb un protocol renovat i permanent de desinfecció bancs, objectes litúrgics, i de tot el temple.

Finalment, no es permetran les visites culturals i turístiques als temples fins que arribi la darrera fase de la descalada. I les reunions par-

roquials hauran de seguir les indicacions de les autoritats sanitàries que facin referència a la limitació de persones en espais públics que es dictin en cada moment. Tot sembla indicar, que reemplant el culte públic, trigarem a tornar a veure esglésies plenes i grans celebracions.

JORDI LLISTERRI -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Donem suport en moments de crisi.
Davant el patiment, escoltem i junts trobem respostes.

Ajuda'ns **fent una donació.**

Per transferència bancària ES34 2100 0837 9002 0029 8184
o per Bizum amb l'identificador 33444

**Telèfon de L'Esperança
de Barcelona**

Fundació Ajuda i Esperança

La nova proposta d'Animaset Ràdio

Neix Animaset Ràdio. Despertar-se escoltant l'Evangeli de cada dia, aprofitar en temps de confinament per fer un exercici personal de reflexió, diàlegs en temps de coronavirus, una aportació diària en clau de conversió ecològica. Són les noves propostes en format Podcast que ha posat en marxa la productora Animaset durant els dies de confinament. Una programació marcada per l'humanisme, la reflexió i l'espiritualitat. Els primers programes que es poden escoltar a Animaset Ràdio són: "L'Evangeli del dia", "Exercicis per al confinament", "Diàlegs en temps de confinament" i "Laudato Si' cada dia" de Justícia i Pau.

ANIMASET | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

540 grups participen al #Air Bananas, un escape room online

El dissabte 18 d'abril l'Escola Pia de Catalunya va proposar una activitat diferent per a fer des de casa. Els equips inscrits van rebre les indicacions pertinents uns minuts abans de començar el joc d'escapament. Per celebrar els dos-cents anys de presència de l'escola Pia de Calella, en **Christian Negre**, professor de l'Escola Pia de Calella, ha sigut el creador d'aquesta iniciativa. A través d'una videoconferència, companys de classe, amics o famílies van poder passar una estona junts, per tal de resoldre aquest trencaclosques.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Centre Sant Jaume reparteix 500 àpats diaris a Badalona

L'empresa de restauració F. Roca elabora, des de dilluns dia 20, 500 plats que els voluntaris i voluntàries del Centre Sant Jaume i la Xarxa Solidària de Badalona reparteixen diàriament a diferents domicilis de la ciutat per donar resposta a la situació d'emergència alimentària que viuen moltes persones a causa de la crisi del coronavirus. La campanya '50 cèntims, 1 àpat' va sorgir a iniciativa de la pròpia empresa que va oferir els seus serveis al Centre Sant Jaume, entitat amb la qual col·labora de forma habitual.

CENTRE SANT JAUME | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Fundació "la Caixa" dona un milió d'euros més a la campanya "Cap llar sense aliments", impulsada amb el suport de CaixaBank

- La Fundació "la Caixa" i CaixaBank van llançar el dia 1 d'abril «Cap llar sense aliments», una acció solidària de recollida de donatius a favor dels Bancs d'Aliments, afectats pel desabastiment. Gairebé només quatre setmanes després, la iniciativa ja ha assolit el milió d'euros de donatius recaptats.
 - Celebritats com l'actor Antonio Banderas o el xef Ferran Adrià s'han sumat a l'acció per donar visibilitat, des de les xarxes socials, al compromís dels Bancs d'Aliments, els quals el 2019 van repartir més de 144,5 milions de quilos de menjar a 1,1 milions de persones, en col·laboració amb 7.300 institucions benèfiques.
- L'acció solidària «Cap llar sense aliments», impulsada per la Fundació "la Caixa" i CaixaBank, ja ha recaptat un milió d'euros en tot just un mes. Es calcula que el número de trucades i peticions individuals d'ajuda alimentària a les entitats benèfiques i als Bancs d'Aliments s'ha multiplicat per quatre en les últimes setmanes. Com a resposta a la demanda creixent de les famílies, i a la bona acollida de «Cap llar sense aliments», la Fundació "la Caixa" ha decidit duplicar la recaptació actual aportant-hi un milió d'euros addicional.
- En menys d'un mes, més de 16.000 donants s'han unit a la campanya de recaptació, que segueix oberta, fent-hi una donació a través dels canals operatius de CaixaBank; per Bizum al número 38014; enviant un SMS amb la paraula «ALIMENTS» al 38014; o al web www.capllarsensealiments.org

L'acció solidària «Cap llar sense aliments», impulsada per la Fundació "la Caixa" i CaixaBank, ja ha recaptat un milió d'euros en tot just un mes. Es calcula que el número de trucades i peticions individuals d'ajuda alimentària a les entitats benèfiques i als Bancs d'Aliments s'ha multiplicat per quatre. Com a resposta a la demanda creixent, i a la bona acollida de l'acció solidària, la Fundació "la Caixa" ha decidit duplicar l'aportació amb un milió d'euros addicional. Això sumará, per ara, **un total de dos milions d'euros**, que es distribuïran entre els 54 bancs d'aliments associats a la Federació Espanyola de Bancs d'Aliments (FESBAL).

L'objectiu de la campanya en favor dels Bancs d'Aliments és respondre, de manera excepc-

onal, a l'emergència social derivada de la crisi sanitària, a més de cobrir la demanda habitualment atesa per mitjà de les seves campanyes presencials, que s'han vist afectades per la situació actual.

«Ara mateix, la nostra responsabilitat més gran és intentar que ningú no quedi enrere. I, en aquest punt de l'emergència social i sanitària, tots hem de vetllar perquè les famílies més vulnerables tinguin cobertes les necessitats bàsiques. Per això, volem duplicar la resposta exemplar i generosa de la ciutadania i incentivar la seva col·laboració, i hi aportarem un milió d'euros més», ha explicat el president de la Fundació Bancària "la Caixa", Isidre Fainé. Fins ara, més de 16.000 donants ja s'han unit a la causa fent-hi una aportació econòmica a través dels canals operatius de CaixaBank, per Bizum al número 38014, enviant un SMS amb la paraula «ALIMENTS» al 38014 o al web www.capllarsensealiments.org, on la campanya encara és oberta.

#CapLlarSenseAliments, un èxit a les xarxes socials

Compromeses amb l'acció, milers de persones s'han sumat a la repercussió del moviment

#CapLlarSenseAliments. Entre aquestes, hi ha celebritats com l'actor Antonio Banderas i el xef Ferran Adrià, que han contribuït a donar visibilitat a la iniciativa a les xarxes socials, destacant el compromís dels Bancs d'Aliments. El 2019, s'estima que aquestes entitats van atendre 1,1 milions de peticions repartint 144,5 milions de quilos de menjar, en col·laboració amb més de 7.300 institucions benèfiques.

Una petita aportació, una gran ajuda

Amb una aportació de tan sols 2 euros, els Bancs d'Aliments poden proporcionar els **aliments bàsics per a una persona durant un dia sencer** i, amb una contribució de 20 euros, una família petita es manté tota una setmana. En aquests moments, els bancs han d'aprovisionar els estocs amb els aliments més bàsics i amb productes infantils, com ara la llet, atès que entre els usuaris hi ha **41.000 lactants**.

Davant la nova conjuntura, els Bancs d'Aliments han establert un dispositiu de serveis mínims després de la **suspensió de les operacions presencials** de recollida d'aliments i altres donacions. D'aquesta manera, per mantenir les existències als magatzems, els cal augmentar substancialment la compra d'aliments, com

també disposar de donacions econòmiques per pal·liar la manca de recursos. Les provisions de cada banc d'aliments són distribuïdes a través de les entitats assistencials i d'ajuda social que estan registrades i homologades oficialment per les administracions públiques.

A Espanya, **més de 10 milions de persones**, el 21,5 % de la població, es troben en risc de pobresa, segons la Xarxa Europea de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social (AROPE, per la sigla en anglès).

Com es pot col·laborar?

Durant tot el mes de maig, es poden fer donacions a través de la xarxa de caixers automàtics de CaixaBank, que en disposa de més de 9.000 repartits per tot el territori, de CaixaBank NOW (tant app com web) i del portal corporatiu de CaixaBank per als que no són clients de l'entitat. Així mateix, es pot fer un donatiu per mitjà de Bizum al número 38014.

Una altra opció de col·laboració és a través de l'enviament d'un missatge de text amb la paraula «ALIMENTS» al 38014. També es poden fer aportacions al web www.capllarsensealiments.org

Primer de maig marcat per la crisi social de la Covid-19

El primer de maig és una data assenyalada per a la classe treballadora. Una jornada que serveix per fer memòria de les lluites socials i laborals que han fet millorar les condicions de treballadors i treballadores i, a la vegada, reivindicar millores pel present.

Enguany s'ha celebrat en unes condicions d'excepcionalitat, i és que la Covid-19 ha portat també una forta crisi econòmica i social. Davant aquest futur incert, els moviments de la Pastoral Obrera de Catalunya reivindiquen posar la dignitat davant de tot i proposen seguir l'estil de Jesús: "la solidaritat, la presa de consciència, l'ajuda mútua, la lluita per la justícia i la denuncia de la injustícia, l'amor compartit amb les persones més empobrides i amb les que pateixen". Des de la Plataforma Església per un Treball Decent valoren la crisi com un repte i, alhora, una oportunitat per "avançar junts cap a un nou model econòmic i social centrat en la persona, que garanteixi el dret a un treball digne i decent per tothom, o subsidiàriament uns ingressos mínims per atendre les necessitats bàsiques, en el marc d'una ecologia integral".

Escoltar en temps de pandèmia

Les circumstàncies extraordinàries que actualment estem vivint han disparat la necessitat de suport emocional per fer front a les conseqüències que es deriven de la pandèmia global. La situació de confinament provoca més patiment en les persones més vulnerables; i més sentiment de solitud en qui ja es troba aïllat, com les persones amb problemes de salut mental o en situació de dependència. El desconcert i la incredulitat inicial han deixat pas a la por d'emmalaltir o que ho faci un ésser estimat, amb el perill d'un desenllaç fatal. Els efectes directes sobre la vida del dia a dia, com la pèrdua de la feina, preocupa i genera ansietat. I la incertesa d'un futur desconegut, però que s'augura com calamitós, suscita angoua.

Els dos-cents trenta set voluntaris i voluntàries del **Telèfon de l'Esperança** de Barcelona continuen atenent, **ara des de casa**, a tot qui ho necessiti. I són molts els que en aquestes circumstàncies convulses i incertes, ens truquen per confiar-nos les seves pors i angoues. Els hi oferim un espai segur, anònim i confidencial, on poden expressar tot allò que els neguiteja. A l'altra banda de la línia telefònica es trobaran sempre, les vint-i-quatre hores del dia, cada dia

de l'any, una veu amiga disposada a escoltar amb respecte i sense jutjar.

I com donem suport emocional mitjançant l'acompanyament telefònic? Portem ja més de cinquanta anys realitzant aquesta tasca, així i tot, ens hem hagut d'adaptar a la realitat excepcional que vivim introduint canvis tècnics i organitzatius per tal de garantir el servei i per donar resposta a l'augment de la demanda de suport emocional. Els voluntaris i voluntàries estan formats específicament en aquest tipus d'acompanyament: permeten l'expressió de les emocions, siguin del caire que siguin; donen temps i són pacients; acompanyen en el dolor perquè el patiment sigui menys; acollen amb els braços oberts; mantenen la serenitat i la templança; accepten a la persona tal com és... En definitiva, tracten de comprendre profundament a l'altre en comptes d'intentar canviar-ho. En aquests temps incerts, escoltar amb el cor és confiar no només en l'altre, sinó també en la vida. I la confiança funciona com antídoto contra la por i serveix, a més a més, per contagiar esperança.

SERGIO GARCÍA DÍAZ, PSICÒLEG
FUNDACIÓ AJUDA I ESPERANÇA

La comunitat jueva és una minoria a Catalunya, i per això el que més enyoren és trobar-se a la sinagoga. Allà es comparteix pregària, identitat, i s'acompanyen dia a dia. El confinament ha amarat Pèssah, una de les festes més importants en el seu calendari. D'alguna manera, els ha resultat paradoxal el fet de memorar l'alliberació del poble hebreu, tancats a casa. Malgrat això, troben efectes positius com l'increment d'assistència a les classes d'hebreu o cultura jueva, ara que s'ofereixen en línia.

La comunitat com a família

El rabí **Stephen Berkowitz**, de la **Comunitat Jueva Atid** i d'altres comunitats a Toulouse i a Montpelier, ha canviat les seves anades i tornades en tren entre Catalunya i França pel telèfon. "La pandèmia m'ha trobat a Barcelona, aquesta és la meua nova rutina, cada dia truco a persones grans, a persones que viuen soles, i amb les quals sovint ens trobàvem a la sinagoga, els pregunto com estan i si necessiten res, per a nosaltres l'oració no és quelcom solitari, estem acostumats a cantar i a pregar en grup." **Marcel Odina**, director de la plataforma **MozaiKa**, hi està d'acord: "molta part de la litúrgia depèn d'una *minyà*, al menys 10 persones han

Chag pesach sameach

פסח שמח

Com celebra la comunitat jueva la festa de Pèssah sense comunitat?

d'estar aplegades per orar. Això, ara no es dona, a menys que hi hagués una família o una comunitat jueva que visqués en un mateix pis, molts s'han trobat sols."

Aquest és el cas d'**Albert C. Oliveras**, membre de l'equip directiu de **Limud de Barcelona** i membre de la comunitat jueva ATID, que recorda que a Catalunya els jueus són una minoria i això fa que la trobada esdevingui rellevant. "S'ha d'entendre que el judaisme té una realitat social petita aquí, i entre els que som, n'hi ha pocs que tinguem la família sencera, normalment els familiars estan escampats a diferents països, anar a la sinagoga es converteix en un fet important perquè et trobes amb altres persones jueves, perquè la mainada pot jugar amb altres nens jueus, i també perquè és un centre on es pot estudiar cultura jueva, hebreu... poder anar a la sinagoga es valora molt, més enllà de la pràctica de la religió, del fet de cantar junts... ens donem suport emocional; tot això s'ha parat."

Celebracions virtuals

Berkowitz assegura que la comunitat jueva s'ha organitzat molt de pressa, i ha pogut continu-

ar amb l'activitat en línia sense problema. Fins i tot en alguns casos s'ha vist un increment en la participació. "Les classes d'hebreu, o les de cultura jueva, ara tenen més inscrits que mai, i això deu ser perquè és més fàcil organitzar-se i reservar-se un espai des de casa, els meus companys rabins que viuen a França han observat el mateix a les seves comunitats." Un altre exemple que reafirma l'augment d'implicació és el debat que ha preparat C. Oliveras sobre la sèrie **Unorthodox** "mai havíem tingut tant públic en els debats i xerrades que organitzem."

Però el gran repte ha arribat amb la festa de Pésah, com explica Odina: "Va començar el dia 8 d'abril i ha durat vuit dies, aquesta celebració és igual d'important com ho podria ser el Nadal pels cristians... ens reunim amb els amics, la família, cuinem, sopem, estem junts; el gran sopar, el Seder de Pésah, no s'ha pogut fer... a menys que considerem la via virtual, per exemple, jo mateix, he celebrat amb algunes amistats a través de pantalles."

En aquesta festa es recorda l'alliberació d'Egipte, el confinament ha tingut una repercussió reflexiva i emocional. "Si bé és cert que es fa estrany

celebrar aquest moment històric estant confinats, hem pogut imaginar-nos molt bé el poble hebreu refugiant-se de les deu plagues que va trobar pel camí", descriu Odina i continua: "al Seder de Pésah hi ha una sèrie de rituals i cadascun té un significat, en el nostre Zoom, cada persona va fer una petita reflexió sobre aquesta part de la nit, va ser profund; també hi va haver moments divertits com el joc d'endevinalles que vam fer perquè els més petits trobessin la *matza*, i altres on vam riure molt com quan vam intentar cantar junts, va ser un desastre absolut, el senyal triga una mica a anar d'un dispositiu a l'altre, una completa cacofonia."

El rabí de la comunitat Atid va preparar dues sessions per informar de com es podia preparar Pésah des de casa. "Per una banda, en una sessió vaig explicar com preparar la casa, pels jueus la casa també és un element de pes, és un espai sagrat, s'ha de netejar a fons, i s'han de llençar tots els productes que tinguin llevat, el poble hebreu va marxar tan ràpidament que no va poder esperar que el pa es fes, i per això no es poden menjar coses que portin llevat. I en segon lloc, vaig fer un **servei per la primera nit de Pésah**, després dels cants, cada família va con-

tinuar la celebració a casa seva.” C. Oliveras va seguir amb atenció les dues sessions i va aplicar els consells, a més comenta que en aquesta ocasió ha pogut fer una lectura nova de la festa, del que és l’alliberació personal, col·lectiva, i l’ha portat a pensar que la comunitat jueva ha viscut moments molt difícils i diversos. “Són aquests moments, pitjors que el del confinament present, en els quals ens hem de dir que sí, que podem celebrar, és un acte radical de fe, de connexió amb la comunitat”

Electricitat en temps de descans

L’ús de les noves tecnologies en temps de descans com el *Shabat* o en festes com el *Seder de Pessah* no és permès segons les lleis jueves. En conseqüència, s’han generat debats que han quedat resolts depenent del nivell d’observància de la comunitat. Això mateix explica **Berkowitz**: “La majoria de les comunitats ortodoxes no permeten l’ús de l’electricitat per continuar amb les celebracions, la majoria de les comunitats reformistes utilitzaran sempre l’electricitat, i nosaltres, que som conservadors, hem optat per permetre l’ús de l’electricitat donada la situació... trobem que és una excepció

que es pot fer dintre d’un ordre de prioritats.” El mateix ordre de prioritats que descriu C. Oliveras: “He fet l’excepció d’utilitzar electricitat perquè trobo important, i més vivint sol, trobar-me d’alguna manera amb la meua comunitat, l’ús de les tecnologies ens fa veure que continuem actius, junts, esperançats.” Odina matisa que “dintre del judaisme, el fer un recés, tenir un moment per parar, per pregar, per reflexionar és una cosa que està marcada tots els dissabtes, els dies sagrats, al llarg dels anys de la teua vida, el setè any que has de deixar de cultivar... el descans té una definició molt pròpia, no tant com a dia de festa, sinó com a dia per deixar-se anar, per deixar de voler controlar-ho tot, per això no es pot utilitzar l’electricitat; en certa manera, aquest confinament és com si s’hagués donat de manera automàtica, imprevista, i s’ha d’aprofitar igual.”

Un horitzó

És en aquesta aturada obligada d’on també s’han extret aprenentatges. C. Oliveras afirma: “Ens formulem preguntes, recordem, llegim, revivim l’esperit de resistència, donem gràcies per la comunitat, per la llibertat, i agafem forces per re-

visar-nos i no quedar-nos quietes o amb una actitud conformista”. I hi afegeix: “Aquest temps m’ha fet recuperar aquella frase de la Torà que ens diu ‘recordeu que vàreu ser esclaus d’Egipte i que, per tant, no podeu tenir com esclaus a altres pobles’ i això m’ha fet pensar en la nostra responsabilitat social i de sempre cercar el fi de les injustícies.”

El rabí Berkowitz conclou: “Les persones som capaces de resistir, hem de ser resilents, hem de confiar en la vida, en la presència divina, hem de cercar solucions a través dels nostres talents, estem en un temps important i hem de veure que hi ha un horitzó. A casa meua tinc la sort de poder albirar una mica de terreny que em permet observar aquesta línia horitzontal. Un horitzó des del qual podem dibuixar el mar, el cel, per recordar que en sortirem, que no deixarem de viure malgrat tot. Moisès no va acceptar l’*status quo*, és necessari que canviem per canviar la situació. Hem de somiar i esperar un món millor. Com va dir **Abraham Heschel**, molt amic de Martin Luther King, “no tenim dret a perdre l’esperança”.

La Plataforma dels Aliments de Manresa reparteix lots d'aliments a 1.800 famílies en situació vulnerable afectades per la crisi del coronavirus

La Plataforma dels Aliments de Manresa, impulsada per la **Fundació del Convent Santa Clara**, amb **Sor Lucia Caram al capdavant**, i la **Fundació 'la Caixa'** s'està veient aquests desbordada per la urgent demanda d'aliments, que des que va iniciar-se l'estat d'alarma s'ha triplicat. Fins avui, des de la plataforma s'han repartit de forma directa **1.800 lots d'aliments per un valor de 216.000 euros**, dels quals se n'han pogut proveir un total de **6.300 persones de Manresa**. A la resta de municipis del **Bages**, i a les comarques del **Moianès** i el **Berguedà**, s'arriba a 4.500 persones més a través de les entitats socials dels territoris.

Si fins el mes de febrer a Manresa es repartien aliments a 250 famílies per setmana, actualment se n'estan distribuïnt a 650. La crisi d'aquesta pandèmia, no només ha engreït la situació econòmica de les persones que ja es trobaven en risc d'exclusió social, sinó que ha obert **nous perfils de col·lectius vulnerables**: persones afectades per un ERTE que encara no han cobrat; dones que cuidaven a persones

d'edat avançada i que donada la situació han perdut la feina; persones que vivien de la venda ambulant i mercats; persones que treballaven sota una economia submergida; persones immigrants sense papers.

La Plataforma d'Aliments de Manresa té un magatzem de 2.000m² a l'antiga Fàbrica Pirelli, gestionat per **50 voluntaris** que preparen els lots amb els productes provinents, per una banda, del **Banc dels Aliments de Barcelona** i, per l'altra, de generoses donacions que fins ara han realitzat un total de **30 empreses** i dels donatius que **18 supermercats de Manresa** estan recaptant per part dels ciutadans. A banda d'alimentació, també s'han rebut i repartit productes de neteja: **4.000 litres de lleixiu**, **1.850 pots de gel desinfectant**; **3.500 dispensadors de sabó de mans** i **950 litres de detergent**. A més, **les dones que participen al *Taller Santa Clara de l'EspaiCaixa Francesc d'Assís**, fabriquen des de casa seva mascaretes que després els voluntaris reparteixen entre els col·lectius vulnerables.

Potser ens convé una mica de silenci!

**PER RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG**

Enmig d'aquesta situació de confinament a les cases, enmig d'un soroll impressionant a través de les xarxes i del mitjans de comunicació, de veritat penso que ens convé una mica de silenci.

Ja sé que no és gaire fàcil considerant que estem tancats a casa i molts de nosaltres compartim la casa amb nens, adolescents, joves o grans, i cadascú fa soroll potser sense voler d'una manera o altra, però el que em sembla sobretot és que no tenim l'hàbit de fer silenci. Doncs vivim en una era on l'estar comunicat, escoltant música o parlant és el més normal per a la majoria de persones, i no diguem quan estem en grup, ja sigui en família, amb amigues, companyes, als restaurants o en qualsevol lloc, si no estàs parlant o compartint els xats és com si no existissis.

Voldria proposar el silenci, com un hàbit realment necessari, per poder escoltar el nostre cor com batega, els nostres pensaments més interns, per poder fins i tot reflexionar una mica en la vida. Mai com ara, és un moment per parar-se en silenci i pensar en la realitat humana, semblava que dominàvem el món, i ves per on un virus ens domina! Però també per escoltar el silenci de la ciutat, molt poc habitual, el silenci del poble o del camp, fer l'exercici de descobrir els diferents sons, avui escoltava les orenetes cantar a Terrassa, poc habitual.

Francament necessitem fer una mica de silenci a les nostres vides mogudes per una inèrcia que invita molt poc a la reflexió, ens pugem a qualsevol idea que ens arriba per qualsevol

mitjà. Si volem que aquest temps especial i dur que ens està tocant viure, gens aliè a la història humana, serveixi per alguna cosa, tenim la responsabilitat individual i personal de fer silenci i reflexionar en com volem que ens afecti, què en volem aprendre i què podem canviar de la nostra pròpia vida, en definitiva, com podem treure un bon profit de qualsevol situació, això només ho pot fer el silenci i la reflexió.

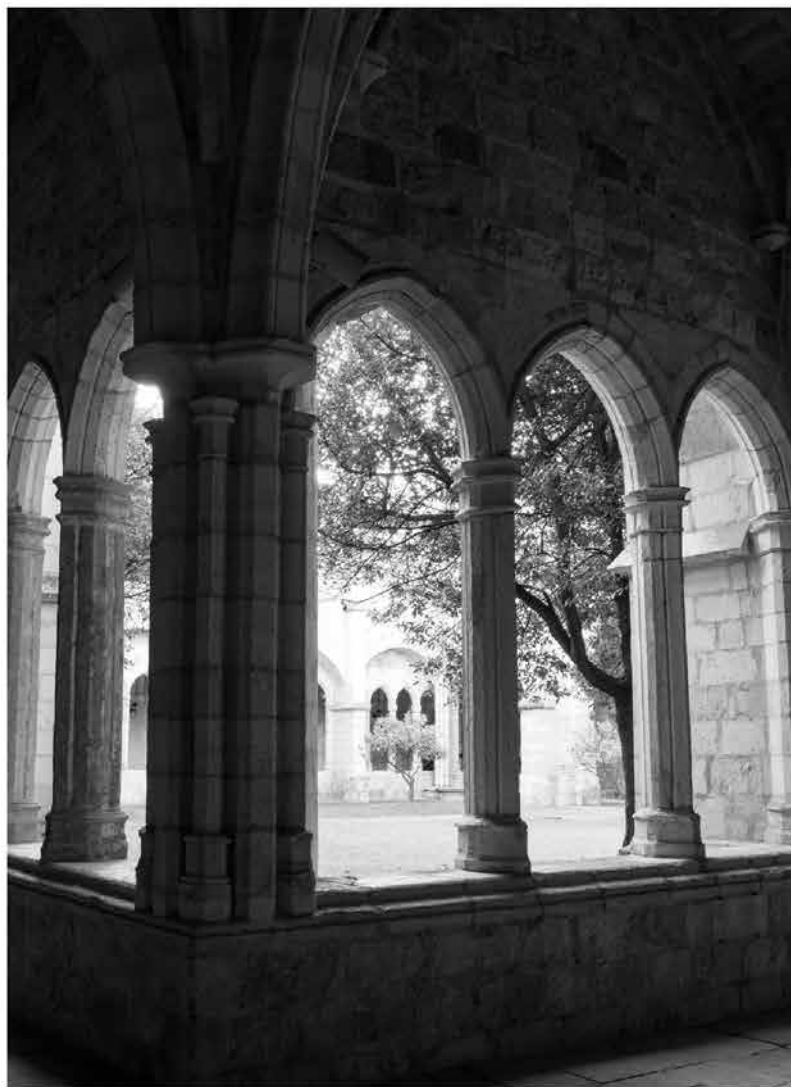
Anem tan ràpid per la vida que ens és molt fàcil dir-nos a nosaltres mateixos que no tenim temps, bàsicament perquè hem après a omplir el temps de qualsevol cosa per no quedar-nos fora de la roda. Doncs ara, encara que segueixis treballant, o treballis des de casa o hakis d'ajudar els fills amb les seves classes, és un bon moment per fer silenci i reflexionar.

Et proposo un exercici senzill. Passa un dia sense escoltar notícies, tranquil·la, demà seguiran igual, ni mirar les xarxes socials, ni enviar un whatsapp, ni veure un vídeo fantàstic que t'han enviat. Si creus que no pots estar un dia sencer, doncs comença amb mig dia. Però fes-ho com un repte personal, potser al principi no veuràs la diferència, però mica en mica

observaràs que hi ha coses millors en què invertir el teu temps.

Soc com moltes dones, activa i plena de responsabilitats, i com a pastora estic sempre en contacte amb les persones, procurant escoltar i ser d'ànim, en aquest temps especial encara més. Però des de sempre he pensat que el silenci és el millor refugi per poder asserenar l'ànima i el cos, res nou. Per a mi el silenci és especial perquè em permet escoltar i viure la presència de Déu, i això m'ajuda molt a asserenar-me.

Però hi ha un factor, relacionat amb el silenci, que ens hauria encara més de fer pensar en aquest temps, i és que només practicant la disciplina del silenci és com podem aprendre a callar en comptes de parlar sense pensar. Diu Proverbis: "Fins el neci, si calla, passa per savi; i per intel·ligent quan clou els llavis". Francament, necessitem tots una mica aprendre a callar, des dels governants, els mitjans de comunicació, a cadascú de nosaltres. Tan sols si practiquéssim una mica la disciplina del silenci molts de nosaltres passaríem per una mica més savis, que falta ens fa.

Sabadell Institucions Religioses

Una atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions.

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent, productes i serveis adaptats a les seves activitats econòmiques, col·legis, residències, hospitals, fundacions, i també per als seus empleats i familiars.

Perquè disposem de més de 40 anys d'experiència treballant amb les institucions religioses i adaptant-nos a les seves necessitats.

Un gestor especialitzat serà al seu costat per ajudar-los en totes les seves necessitats financeres i en la gestió del seu dia a dia.

Més informació a
www.bancsabadell.com/institucionsreligioses

B Sabadell
Ser on s'aguis

Coratge ve de cor

**PER JESÚS RENAU
A VISIÓ POSITIVA**

“Coratge ve de cor; no d’un cor parat, sinó d’un cor en marxa”.

COR PARAT. Arriba un moment que ja dic prou. Fa massa dies que vaig ensopegant amb els mateixos defectes; em sembla que faci el que faci no me’n sortiré. Ho he intentat massa vegades, i ja no vull tornar a experimentar la buidor de la meva impotència. Prou!

COR EN MARXA. Hi ha dies de tot, i el d’avui és un dia dolent. Si examino el que sento, veig que almenys fins demà ho tinc tot perdut. Quina llàstima, esperar a demà. Puc trobar algun amic per parlar ni que sigui per Skype. No l’ata-

balaré amb el meu problema, criticarem tot el que fa el govern i ens riurem de la nostra pròpia ombra. Segurament avui començaré a pujar, o sinó, almenys sortiré del forat. Apa, som-hi...

COR PARAT. Aquesta situació del virus ja dura massa. La casa em cau a sobre. Tothom diu el mateix. Algunes vegades m’agafa por i fins em sembla que em fa mal el coll i em costa respirar. Sí, molta, moltíssima informació, però no ens en sortim, i està per veure el que vindrà després: un desastre. Quin fàstic de tot, quin fàstic de vida.

COR EN MARXA. Cada dia a les 8 del vespre surto a aplaudir al balcó. He comprovat que és po-

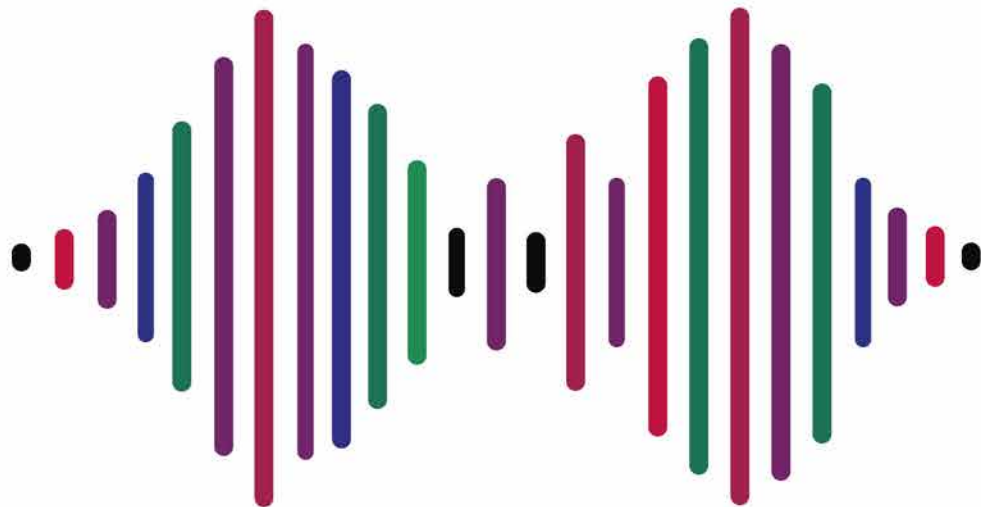
sitiu, per als sanitaris i també per a mi. Pico fort. Sí, sembla que és un moment una mica màgic. Les mans parlen més que les paraules. Crec que ho fan a la majoria de països. Estem iniciant un canvi? Per què tot ha de seguir igual? He vist que els d'OPEN ARMS ara serveixen aliments a la gent confinada que no poden sortir. Ostres! Està molt bé.

Senyor, que bategui el nostre cor, que senti, que es situï en el lloc d'altres, que imagini, que cerqui amics, que visqui, que miri tot el que hi ha de positiu, que superi la depressió consentida, que sigui un cor en marxa.

JESÚS RENAU | [LLEGIR AL WEB](#)

neix

animaset
ràdio

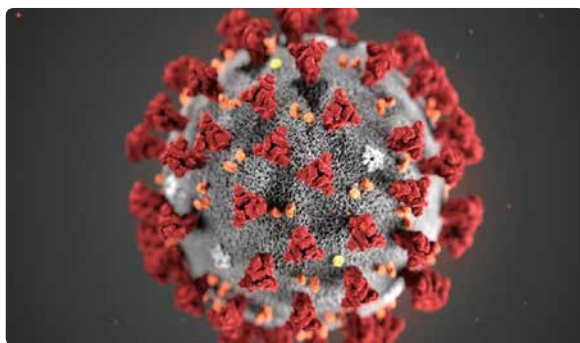

Mor mossèn Barenys, rector del Vendrell durant 43 anys

El dissabte 25 de maig van **tocar** com a senyal de dol les campanes del Vendrell. És l'únic homenatge públic que s'ha pogut fer a mossèn **Josep M. Barenys**, rector de la capital del Baix Penedès durant 43 anys, canonge i vicari episcopal durant deu anys. Barenys ha **mort** víctima del coronavirus a l'Hospital Comarcal del Vendrell als 90 anys. A més de la vida pastoral i ciutadana, Barenys també va ser un dels revitalitzadors de la vida musical del Vendrell i va impulsar la restauració de l'orgue barroc.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Recerca contra el coronavirus a IQS

Carlos Semino, professor del Departament de Bioenginyeria d'IQS, junt amb investigadors de diversos països, ha publicat **l'article de perspectiva** "Current Scenario of Coronavirus Pandemic" a la revista *Advanced Materials Letters*. Aquest grup d'investigadors conforma el Consorci creat per la **International Association of Advanced Materials** (IAAM) com a fòrum de debat sobre assistència sanitària d'alta tecnologia. En l'article, avaluen la situació global, els esforços de la comunitat científica i la perspectiva de la pandèmia d'aquest coronavirus.

NÚRIA VALLMITJANA -IQS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Testimoni d'una infermera a l'UCI

Sara Palmés és infermera a l'Hospital d'Igualada i, com tots els sanitaris, ho dona tot per atendre als seus pacients, exposant la seva pròpia salut. La Sara explica el seu testimoni viscut des de la fe: "Els cuido com si el mateix Jesús estigués connectat a un respirador", diu en aquest relat. "En el meu dia a dia d'infermera, tracto amb moltes persones i amb les seves famílies. A l'UCI, uns es recuperen, però altres no. M'agrada acompanyar-los en aquests moments tan durs que viuen. Amb uns, celebro la vida i dono gràcies a Déu. Amb altres, acompanyo en el sentiment i prego a Déu per les ànimes dels que ens deixen".

BISBAT DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Unió de Religiosos de Catalunya celebra 40 anys

Dilluns 26 a la nit, em venien al cap els versos del Virolai. Alguns frares del convent de Pompeia ens vam connectar a internet i vam muntar el projector per seguir la Vetlla de Santa Maria des del monestir de Montserrat. Anar a Montserrat és connectar a fons amb la nostra història com a cristians i com a catalans. Aviat farà mil anys que l'abat Oliba hi enviava els primers monjos. Com tantes coses en aquests dies, el Montserrat d'aquest dilluns també era insòlit. La nau estava buida, els monjos asseguts en seients alterns del cor, suposo que per respectar les distàncies de seguretat que es recomanen a causa de la pandèmia. No hi va haver eucaristia, tan sols l'ofici de lectura i la

visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat del bisbe Torras i Bages. Les noves tecnologies, però, ens van permetre de participar *como si presentes nos halláramos*, que diria sant Ignasi de Loiola, adaptant-nos a les circumstàncies d'aquests temps incerts.

Amb vostre nom comença nostra història. Prenc la imatge de la comunitat de Montserrat, vivint el moment present i representant alhora les arrels més profundes del país, com a signe de tota la vida religiosa a Catalunya. Sense voler fer la competència a la Mare de Déu, aquesta frase del Virolai es podria aplicar també a l'Església i, en ella, a la vida consagrada. Abans, molt abans,

que aquesta terra rebés el nom de Catalunya, els consagrats ja hi érem. Pregant, estimant i servint de mil maneres, hem travessat els segles. El nostre país és fill dels monestirs benedictins, germà dels ordes mendicants, amfitrió i pare de múltiples fundadores i fundadors. Hem resat, hem cultivat la terra, hem guarit o vetllat els malalts, hem ensenyat, hem redimit captius, hem atès els pobres, hem predicat, hem estat memòria viva de l'existència d'un Déu que és comunió. També hem tingut els nostres pecats, personals i institucionals. Hem compartit la sort del nostre poble en guerres, revolucions, epidèmies i desastres naturals. I aquí seguim, entomant la pandèmia des dels nostres llocs, plorant baixes entre els nostres, forçosament distanciats, però al mateix temps en una època en què tenim la sort de poder mitigar aquest distanciament amb múltiples mitjans.

M'agrada posar aquest horitzó ample a l'hora de celebrar avui els quaranta anys de la URC. Nascuda el 1980, ha fet el seu itinerari en un temps de replantejament, en part buscat i en part forçat per les circumstàncies, un temps en què ha crescut el desig de comunicar-nos i crear vincles més estretament, un temps en què s'ha

fet sentir d'una manera especialment intensa la necessitat de formació per discernir els signes de Déu enmig de canvis que es fan sentir a molta velocitat. En aquests quaranta anys, la vida religiosa s'ha anat descobrint, sovint a contracor, cada cop més lluny del centre d'una societat i una cultura per a la qual la paraula "Déu" ha perdut bona part del seu significat i Jesús ha deixat de ser un referent. I arribem al 2020 amb un Papa jesuïta que ens crida precisament a trobar el nostre lloc no al centre, ni tampoc a les fronteres (paraula que sempre evoca noves conquestes), sinó a les perifèries, allà on Déu s'amaga precisament en la necessitat que hi ha d'Ell i del seu Regne.

Entre les reflexions que ens ha fet arribar el germà **Lluís Serra** en aquests temps insòlits que estem vivint, m'ha quedat especialment a la memòria la del P. **Saverio Cannistrà**, prepòsit general dels carmelites descalços. Observa el fet que, si en altre temps la vida religiosa era la gran protagonista en temps d'epidèmies, ara els herois són altres. Hi veu el signe d'un procés que té al darrere en el fons la mà de Déu, un procés en què l'Església s'empetiteix, s'empobreix, deixa, sovint amb dolor, espais que ja no

pot omplir. "Si avui ens és donat un temps de kènosi, un temps d'escondiment i pèrdua, per què rebutjar-lo?", es pregunta el P. Cannistrà. Fa temps que intueixo, i he experimentat, que hi pot haver el que jo en dic un "creixement en la disminució". El context és de disminució, a molts nivells. Però a la vegada ens trobem més amb persones que demanen acompanyament perquè han descobert la fe o volen tornar-hi, ens trobem amb diàlegs que demanen atenció, franquesa i *saber donar raó de l'esperança*, ens trobem empesos a cercar la dimensió de Déu amb força, perquè la nostra vida ja no es pot fonamentar més en allò que fem ni menys encara en els aplaudiments que rebem.

Celebrem, doncs, els quaranta anys de la URC amb el desig que continuï sent, al servei de tots, una eina de comunicació i de formació, un espai on trobar-nos i, des del respecte i l'agraïment per cada carisma, mirar junts cap enlaire, cap als costats i cap endavant, un espai on les arrels profundes i antigues que ens nodreixen com a col·lectiu puguin treure encara nous brots al servei de Déu, de l'Església i del nostre poble.

EL NOSTRE REpte, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

93 302 70 13

Escola Cristiana
de Catalunya

escola
concertada
al teu costat

La Salle: “Hem hagut de reinventar-ho tot en una setmana”

Set setmanes de confinament permeten començar a consolidar certes rutines. També dins les congregacions i ordes religiosos s'han adaptat algunes pràctiques amb motiu de la pandèmia de la Covid-19. Continuem el repàs de la vida religiosa a casa nostra per saber com ho viuen i què estan fent al respecte.

El visitador auxiliar de La Salle Catalunya, **Josep Canal**, explica que l'inici del confinament va ser “semblant al de qualsevol família”. Anaven seguint la informació i anaven clausurant activitats, fins al punt d'haver d'anul·lar-ho tot. “Aquella setmana prèvia al 13 de març ja era tensa”, reconeix, “no sabíem si saludar-nos entre

nosaltres, si donar-nos la mà o no”. Tot i això, reconeix amb molta esperança que a Catalunya La Salle no ha tingut cas cap de coronavirus. A la resta de l'Estat la congregació ha tingut cinc malalts pel virus, “que ja estan curats”.

Els Germans de La Salle Catalunya tenen la infermeria a la casa de Cambrils. Allà les mesures són molt estrictes. “La casa està tancada i només hi entra el personal”. Abans hi havia un germà que anava a la farmàcia, “ara ni això”, sinó que la farmàcia ve a casa. De moment, afirma Canal, “tothom està bé, el personal d'allà està molt preparat i té totes les proteccions necessàries”. Els metges del CAP els tru-

quen i fan el seguiment de tots els germans de la infermeria.

Pel que fa a la resta de comunitats, Canal reconeix que ells tenen una certa sort en el confinament. “Vivim en escoles i qui té ganes de caminar disposa de corredors llarguíssims per fer-ho, o compta amb el pati per poder donar voltes”. Algunes comunitats viuen també en pisos, però són una minoria a La Salle.

Els religiosos, però, en general són població de risc. Canal afirma que la congregació es va preguntar què es podia fer. Des de la Unió de Religiosos de Catalunya es va animar les comunitats a telefonar gent, i a La Salle ho fan. “Als germans els hi he dit que per telèfon el virus no passa, així que vaig convidar tothom a trucar gent. Com molts han estat mestres d'escoles o educadors i han passat per moltes escoles, he demanat que truquin companys d'aquella època que ara ja són mestres jubilats i alguns són solters i d'altres vidus o vídues”. Li consta que s'està fent perquè alguns germans ho han expressat. “S'agraeix sempre una trucada d'algú que treballava amb ells a l'escola”.

Set setmanes de confinament també permeten Josep Canal parlar sobre el neguit, la por o el respecte davant del virus. “La primera setmana, a nivell comunitari, va ser tensa. Hi havia molta precaució i neguit quan veies que algú estossejava, era un fenomen molt humà”. Personalment, explica, no té por a morir. “Puc agafar aquesta infecció com podria tenir qualsevol altra malaltia. És la situació que un mateix pren davant la vida al final”. És humà que es tingui aquesta alerta, recorda, “no tinc por; respecte, sí”.

A nivell escolar també ha estat un repte. “No només per a La Salle, sinó per a tothom”. Els mestres i professors i algun germà que encara fa classe s'han espavilat, “i molt”. Josep Canal cada setmana truca les comunitats per saber com estan. Els directors de comunitat que són també profes ja l'avisen que potser a l'hora que truca tenen classe per videoconferència amb els alumnes. “Hem hagut de reinventar l'escola en qüestió d'una setmana i com sembla que va per llarg ens servirà d'experiència positiva segur”. També alguns centres escolars han imprès material sanitari i han fet donacions.

Durant la Setmana Santa La Salle va aprofitar per

fer recés a casa. Normalment la Setmana Santa és el període escollit per fer recessos personals. “En comptes de marxar a algun monestir o casa a fer el recés es va convidar a viure la Setmana Santa de manera més pausada, i a casa”.

A nivell d'obra social la Salle compta a Catalunya amb la Fundació Comtal, que ha hagut de tancar els locals, però continua fent acompanyament familiar i escolar. “Malauradament, la bretxa digital existeix”, explica Canal, “i amb els que hem pogut hem facilitat material, tot i que avui dia amb el mòbil es pot videotrucar arreu”.

Pel que fa als pisos d'emancipació i els pisos residencials que gestiona La Salle funcionen al 100%. El seu CRAE es troba al carrer Tantarantana de Barcelona, en un carrer molt estretet. “Viure allà s'hagués fet dur”, reconeix. Per això, la primera setmana abans del confinament els educadors es van moure per demanar permisos al Consorci i parlar amb els pares d'aquests infants. “Es va aconseguir poder traslladar temporalment el CRAE a la casa de Sant Martí Sesgueioles”. Allà hi són des del 14 de març. De fet no estan pròpiament a la casa sinó en una caseta que es troba en el recinte i a la casa fan

l'escola en una sala habilitada i els hi han deixat també la sala de televisió. "Altres centres residencials de Barcelona sabem que ho estan passant malament. Hi ha infants que s'han infectat i imagineu-vos haver d'aïllar un infant en una habitació on tot és doble i compartit".

Amb certa mirada cap el futur, Josep Canal reconeix que li agradaria que les coses canviessin però que, tal i com està la societat i el món del benestar, no sap si canviarem quelcom. "Ens hem creat moltes necessitats i ens costa tirar enrere", afirma, "ho volem i ho necessitem tot", tot i que sap que al primer món s'ha portat tot amb certa dignitat.

Pateix, i molt, per com ho estan ja vivint altres països més desafavorits. La ONG de La Salle a nivell d'escoles ha llançat una campanya a les xarxes per donar resposta a aquestes necessitats internacionals que van sorgint pel Covid-19. També a Catalunya han vist com un dels seus missioners que va venir aquí de vacances no ha pogut tornar al país on fa la missió. "Volia tornar però no va poder". Aquest missioner treballa en un centre d'infants a Costa d'Ivori, i tot i tenir el cor allà, no hi ha cap avió que arribi de moment. I en aquests països, recorda Canal, "no és només el problema del virus, sinó la fam".

**Retransmissió dels funerals
per videoconferència o vetlles via
Skype pel coronavirus**
DG, 26/04/2020 | DIARI DE GIRONA

**L'escolania de Montserrat
cantava des del confinament**
DLL, 27/04/2020 | NÚVOL

**L'escola concertada redueix
les quotes per evitar una onada
d'impagaments**
DM, 28/04/2020 | EL PAÍS

**L'Església de Sant Joan de Reus
cedeix el seu columbari fins que
hi hagi funerals**
DM, 28/04/2020 | DIARI MÉS

**Els bisbes italians s'enfronten
al Govern per prohibir les misses
en la fase 2**
DM, 28/04/2020 | LA VANGUARDIA

**Càritas d'Urgell reparteix targetes
de 300 euros per comprar aliments**
DC, 29/04/2020 | REGIÓ 7

**El Bisbat de Vic crea un equip per
atendre espiritualment
els hospitalitzats**
30/04/2020 | REGIÓ 7

**Més misses, fidels amb mascareta
i col·lecta a la porta: aquests
són els canvis de l'Església pel
desconfinament**
DV, 01/05/2020 | NACIÓ DIGITAL

Senyor, vós que heu fet de la muntanya de **#Montserrat** un fogar d'**#oració** i de fe **#cristiana**, concediu a tots els qui hi invoquen amb confiança la Mare del vostre Fill que progressin en la **#fe**, l'**#esperança** i la **#caritat**.

19:39 · 27 abr. 20 · Hootsuite Inc.

.@Pontifex: "Avui és la festa de Sant Josep obrer, i també el Dia dels Treballadors. **#PreguemJunts** per tots els treballadors, perquè a cap no li falti la feina, tots estiguin pagats justament i puguin gaudir de la dignitat de la feina i de la bellesa del descans"

16:32 · 01 maig 20 · Twitter for iPhone

L'Oussama té 22 anys i viu el **#confinament** a la comunitat de Bellvitge. Rep acompanyament de l'equip de Migra. Està feliç. Diu que són com la seva família. Com ell, 13 persones més són acollides a la Xarxa d'Hospitalitat COL-LABORA per **#acollir** a més persones bit.ly/somaprop

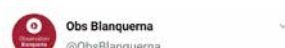
▲ CatalunyaCristiana · 9 més

13:47 · 28 abr. 20 · Twitter Web App

😊 Avui celebrem els 40 anys de la URC! 🙏 Amb el desig que continuï sent, al servei de tots, una eina de comunicació i de formació on trobar-nos, des del respecte i l'agraïment per cada carisma, mirar junts cap enlaire, cap als costats i cap endavant". ➡ bit.ly/3f3q9cU

12:42 · 29 abr. 20 · Twitter Web App

Gracias por participar con la abadesa @maralbajar en el **#webinar** sobre **#focusing** y **#espiritualidad** con @AleteiaES y @UNIMISTICA

Tradueix el tuit

18:57 · 29 abr. 20 · Twitter for iPhone

Els i les joves del **#PFI** de cuina de **#PESMartiCodolar** ens continuem formant des de casa! Cada setmana rebem un recull de receptes per elaborar amb productes que podem trobar fàcilment a casa durant el confinament. Us en deixem un petit tastet!

17:31 · 28 abr. 20 · Twitter for Android

#TalDiaComAvui fa 50 anys van nomenar el claretà Pere @Casaldaliga_ administrador apostòlic de la Prelatura del Mato Grosso al **#Brasil** 🇧🇷 Una veu profètica i esperançada que recupera avui el monjo de **#Montserrat** Josep Miquel Bausset a @catreligio @montserratinfo

17:33 · 27 abr. 20 · Twitter Web App

Cinc generacions han fet possible arribar on som. Avui, Dia del Treballador, per recordar-vos tot el que hem aconseguit, us animem a fer un recorregut per les fites més destacades aquí: sagradafamilia.org/historia-del-t...

8:58 · 01 maig 20 · Twitter Web App

Fem un **#resetescola**. La sisena pregunta és una invitació a aturar-te i a pensar en tu mateix davant aquesta situació que vivim. **#FEDACdesdecasa** **#avuixdemà2024**

252 visualitzacions

17:00 · 01 maig 20 · Hootsuite Inc.

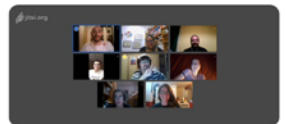
🙏 Moltes gràcies a tots i a totes per la bona rebuda que ha tingut el nou web! Aprofitem per agrair la implicació de tantes i tantes persones que han fet possible que aquest últim projecte sigui una realitat. Gràcies!!! Recordeu que podeu visitar-nos a: justiciapau.org

11:59 · 30 abr. 20 · Twitter Web App

Reunió de l'Àmbit d'Educació per la Justícia Global! Preparam l'enquesta que farem arribar als centres d'esplai sobre el consum responsable 🌍

19:31 · 30 abr. 20 · Twitter Web App

COMENÇA LA PIA&GO a CASA! 🏠 Participa-hi des d'avui i fins el 10 de maig.

A causa de la situació generada per la Covid-19, la recaptació anirà cap als infants i joves en risc d'exclusió perquè puguin tenir el millor estiu possible!

piaandgo.escolapiacat

▲ Tria EscolaCristiana i 9 més

12:47 · 30 abr. 20 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat
Publicitat: Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

